N°. 4172. 1861.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD.«

VRIJDAG 25 JANUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 24 Januarij.

Men mag aan het Oostenrijksch staatsbeleid de eer niet onthouden, dat het steeds eerbied betoond heeft voor de regten, gewoonten en eigenaardigheden der volkeren, die door verovering, aanhuwelijking en soms ook list en overweldiging aan de Habsburgsche kroon kwamen. Het is daarvan slechts afgeweken na de gebeurtenissen in 1848 en 1849, die de behoefte deden gevoelen aan een krachtiger centraal-bestuur. Toen is men echter met al te veel konsekwentie aan het zamensmelten gegaan. Het gevolg bleef niet uit. De natuur der dingen reageerde onophoudelijk en geweldig tegen den kunstigen eenheidsdwang. De Keizer kreeg de keus tusschen deze twee. Hij moest die natuur met ijzeren hand bedwingen, en, zonder ooit los te laten, er naar streven om alle onderscheid weg te nemen; of wel hij moest terugkeeren tot het stelsel dat aan het edele stamhuis der Habsburgen de liefde zijner volkeren heeft verworven. Gelukkig is Frans Jozef niet den weg gevolgd door Machiavelli (1) aangeprezen, maar heeft al de natiën van het groote rijk haar zelfstandigheid en eigen leven gewaarborgd.

Oostenrijk verschijnt hier in een gunstig licht tegenover andere staten, die in hetzelfde geval verkeeren. Wat heeft Frankrijk van den Elzas en Vlaanderen gemaakt? Met geweld is en wordt nog dagelijks de Vlaamsche en Duitsche bevolkingen aangepredikt en opgedrongen dat zij zich in al hun gewoonten naar den Franschen maatstaf moeten voegen, en dat het Fransch hun moedertaal is. Nog onlangs hebben de Parijsche [illegible] dat eenige pastoors, in de omstreken van Straatsburg, in het Duitsch kathechiseerden en predikten. Dat was niet alleen een zonde tegen de beschaving, maar bijna een zijdelingsch landverraad! De betrokken geestelijken wisten zich niet beter te verdedigen dan door zeer schuchter op te merken, dat hun kudde niets anders dan Duitsch verstond, en zij dus wel genoodzaakt waren het *patois* van het land te gebruiken, doch dat zij hun hoorders bij elke gelegenheid liefde voor Frankrijk inprentten, en hen aanspoorden zich zoo spoedig mogelijk »hun moedertaal", dat is het Fransch, eigen te maken.

Doch wat behoeven wij onze voorbeelden zoo verre te halen. Er leven er nog velen in ons land, die zich de dagen der Fransche overheersching herinneren. Werd toen niet de leer van Machiavelli met ijzeren volharding in praktijk gebragt? Werd niet elke Nederlandsche eigenaardigheid opzettelijk en voorbedachtelijk onderdrukt? Zoo verre ging de Fransche dwingelandij dat zelfs de opschriften der uithangborden, vaartuigen en winkels op staatsbevel verfranscht moesten worden. Een eenvoudig Hollandsch woord als »kruideniers-waren" of »hier gaat men uit sporen," werd voor een oproerkreet gehouden, en als zoodanig gestraft. In Rijssel, Atrecht en Straatsburg gaat het nog niet beter. Wie die steden aldus, en niet Lille, Arras en Strasbourg noemen wilde zou ongetwijfeld door de policie met argwanend oog worden aangezien. Zoo ziet het er uit in den boezem der natie, die meent dat haar door het lot de taak is beschoren van andere volken vrij te maken, en die dweept met Italianen, Polen en Hongaren, welke het zware juk der Habsburgers onwillig dragen.

En hoe behandelt Engeland zijn Ieren, Rusland zijn Polen, Denemarken zijn Duitschers? Ontkent zelfs België, dat in zulk een gunstig blaak staat bij de bewonderaars der Italianen en der vrienden der onderdrukte natiën, sedert het ministerie-Rogier-Frère aan het roer is, ontkent zelfs België niet met officiële schaamteloosheid de taal van de meerderheid zijner bevolking? Een Vlaamsch letterlievend genootschap heeft tot motto aangenomen: de taal is gansch het volk. Een ware spreuk. Niets is een volk, dat hart heeft voor zijn nationaliteit, zoo dierbaar als zijn taal. Zoo lang die niet verloren is gegaan is de nationaliteit nog niet dood. De Vlamingen hebben daarom ten volle regt dat zij zoo veel gewigt aan de taalkwestie hechten. Het is een ondragelijke tyrannie, die de regerende klassen hen aandoen, door het Fransch — en welk Fransch! — verpligtend te maken voor elke aanraking tusschen den burger en de regering. Zoo Oostenrijk dus handelde met zijn Kroaten en Hongaren, hoe zouden de bladen, en de Brusselsche niet het minst, de wereld vervullen met hun gejammer over zulk een gruwel! Maar Oostenrijk is Oostenrijk; welke vrijgevige koncessiën het ook aan de nationale zelfstandigheid zijner volkeren brenge, het zal nooit in de gunst van de verlichte pers geraken. België daarentegen, met zijn anti-Katholiek ministerie, en zijn ultra-liberale dagbladen, door Franschen geschreven, wijl een Belg »zijn moedertaal" nooit genoeg magtig wordt om een artikel voor de *Indépendance* op te kunnen stellen, België is het vlekkelooze modelland der vrijheid. Het spreekwoord zegt dat, wie den naam heeft van vroeg opstaan, tot den middag te bed mag blijven.

De Hongaren — om van andere Oostenrijksche bevolkingen niet te gewagen — zijn niet tevreden met hetgeen hun is toegestaan. Met de Hongaren bedoelen wij hier het rumoermakend deel der bevolking, dat in tijden van gisting en spanning den boventoon voert, en zijn wil als dien van allen laat gelden, dikwijls zeer tegen den zin der geïntimideerde meerderheid. Toch bezitten de Hongaren thans regten en vrijheden, welke ruimer zijn dan die der Vlamingen, om van Russische Polen en Fransche Elzassers in het geheel niet te spreken. De Hongaar wordt niet meer uit Weenen, maar uit Pesth bestuurd; heeft zijn plaatselijke en gewestelijke vertegenwoordiging, (gemeenteraden en provinciale staten zouden wij zeggen) zijn algemeenen landdag, en eigen regtspleging. Hij is niet aan de Oostenrijkers onderworpen, maar aan zijn Koning, die tevens Keizer van Oostenrijk is. Het gebruik der Hongaarsche of liever Magyaarsche taal in alle officieële stukken is niet alleen geoorloofd, maar zelfs verpligtend, wat de vele Duitsche kooplieden en neringdoenden, die in Hongarije wonen, juist niet naar den zin is. (1) Hieruit vloeit van zelf voor het bestuur de noodzakelijkheid voort om bijna alle hooge en lage ambten in Hongarije door Hongaren te laten bekleeden. Wij gelooven niet dat er in billijkheid meer te verlangen is. Maar de Hongaarsche revolutionnairen oordeelen er anders over. Zij eischen voor den Landdag het regt om de rekruteringen voor het leger en de heffing der belastingen goed te stemmen of af te keuren, wat in de praktijk zou nederkomen op geen soldaten leveren en geen belastingen betalen. Men dient hierbij in het oog te houden, dat die belastingen, welke uitsluitend voor de behoeften van Hongarije strekken, en dit zijn de grootste, van de beschikkingen van den Landdag afhangen. Men stelle zich voor dat bij ons de provinciale staten van Friesland, bij voorbeeld, voor zich de bevoegdheid verlangden om te beslissen of de Friezen al dan niet hun aandeel zouden betalen in de renten der nationale schuld en het onderhoud der dijken, en men zal de redelijkheid van dezen eisch der Hongaren juist kunnen beoordeelen.

Doch hiermede zijn de eischen nog niet uitgeput. De Hongaren willen verder een afzonderlijk ministerie, aan hun Landdag verantwoordelijk; zij willen derhalve meer dan het gezamenlijk Oostenrijk bezit. Door het toegeven aan dezen eisch zou de Keizer feitelijk Hongarijens onafhankelijkheid van Oostenrijk uitspreken. Trouwens, de leiders der beweging in Hongarije willen eigenlijk niets anders dan een afzonderlijken staat vormen, die met Oostenrijk niets te maken hebben zou; zij jagen naar een hersenschim, nog moeijelijker te verwezenlijken dan die der Italiaansche eenheid. Men stelle zich het lot van een onafhankelijk koningrijk voor met betrekkelijk geringe bevolking, tusschen Duitschland en Rusland in!

Misschien is het daarom dat de Hongaren nog met een derden eisch voor den dag komen. Zij begeeren dat landen, die in vroegere eeuwen tot de Hongaarsche kroon hebben behoord, als Zevenbergen en Woiwodina, weder met Hongarije worden vereenigd, en aan hetzelfde lot onderworpen. Men ziet tot dat einde de Hongaarsche revolutionnairen zich beroepen op sedert lang verdwenen historische toestanden, die niemand zich meer herinnert, en die zich in den nacht der tijden verliezen. Doch dit is niet de eenige tegenstrijdigheid. Dezelfde Hongaren, welke zulk hoog woord voeren over hun nationale regten, willen nu dat Zevenbergers en Kroaten, die noch hun taal spreken, noch zeden, wetten en gewoonten met hen gemeen hebben, geregeerd zullen worden op zijn Hongaarsch, en dat ook voor hen het gebruik der Magyaarsche taal verpligtend zal worden gemaakt.

Wij herhalen den wensch, dien wij gisteren uitten, dat Oostenrijk, als Hongarije soms mogt willen beproeven zijn eischen met geweld door te drijven, dit met kracht van wapenen te keer zal gaan. Tegen de heerschende meening in, gelooven wij dat Keizer Frans Jozef de Hongaarsche moeijelijkheden wel te boven zal komen, tenzij de omwenteling over geheel Europa mogt zegepralen. De eenige gunstige kans voor de revolutionnaire Hongaren is dat Oostenrijk terzelfder tijd in een oorlog aan den Po en den Rijn werd betrokken. Doch dan is Rusland er nog, welks regtstreeksch belang hier medebrengt zijn natuurlijken vijand Oostenrijk hulp te verleenen. Mogt echter het verkeerd begrepen eigenbelang Alexander II belezen ook in dit geval het voorbeeld van Nikolaas niet te volgen, dan zal men ontwaren hoe spoedig Hongarije Polen en alle Slavische landen aansteekt. Als dat vuur naar Rusland met zijn misnoegden adel en zijn drie-en-twintig millioen morrende boeren overslaat, wee dan den duizendjarigen tzarentroon!

(1) Machiavelli, wien de Florentijnen in naam der Italiaansche vrijheid verleden jaar een standbeeld hebben opgerigt, verkondigt onbewimpeld dat een vorst, die een veroverd volk aan zich verbinden wil, het moet onderdrukken, en zoo veel mogelijk zijn nationale eigenaardigheden uitroeijen. Viktor Emmanuel is ijverig bezig met den Florentijnen te bewijzen, dat hun landsman Machiavelli niet voor doove ooren heeft gepredikt.

(1) Een Duitsch blad verzuchtte dezer dagen, dat de Magyaren *jedes deutsche athemholen* in Hongarije onmogelijk hadden gemaakt. De Duitschers zijn hier echter zelven schuld van. Overmoedig, zoo lang de Regering hen de hand boven het hoofd hield, namen zij *schmeichlend* en *kriechend* de gebruiken en kleederdragt der Hongaren aan, zoodra deze zich lieten gelden. Hetzelfde ziet men thans de Duitschers doen, die in Italië gezeten zijn. Niemand schreeuwt er zoo hard *Italia una* met Rome en Venetie, als zij. Loopt het den Italianen tegen, dan komt natuurlijk *das deutsche Vaterland* weder voor den dag.

Te Keulen, den 23 Jan., weinig en zwak ijs.

Te Lent, den 23 Jan., het ijs vast.

Te Hulhuizen, den 23 Jan., het ijs vast.

Te Nijmegen, den 23 Jan., het ijs vast.

Te Bommel, den 23 Jan., het ijs vast; de dijken in goeden staat.

In de Nieuwe Merwede aan de Paulownahoeve, het ijs overal vast. De ijsopruiming voor de bezinking van het Steurgat is voortgezet tot 195 el lengte.

Te Arnhem, den 23 Jan., het ijs vast.

Te Culemborg, Vreeswijk, Zutphen, Deventer, Katerveer en Kampen, den 23 Jan., het ijs vast.

Te Maastricht, den 23 Jan., het ijs boven en beneden de brug vast.

Te Roermond, den 23 Jan., het ijs vast.

De kistingen op de dijken te Wijk, Veen en Bern worden verzwaard; het ijs overal vast.

Te 's Bosch den 23 Jan., het ijs overal vast.

(*St. Ct.*)

De *Staats-Courant* bevat de volgende opgave van bijdragen voor de noodlijdenden door den watersnood, door den minister van Buitenlandsche Zaken aan het departement van Binnenlandsche Zaken overgemaakt:

Van den konsul-generaal te Antwerpen	*f* 9,863.23
Uit Weenen, Parijs, Keulen, Brussel, Antwerpen, enz	» 4,800.49
Totaal	*f* 14,663.72

Volgen geruchten te 's Gravenhage [illegible] de minister van oorlog bij Z. M. den [illegible]

om ontslag hebben ingediend. In ieder geval is daarop nog niet beschikt. (*N. R. Ct.*)

Naar wij vernemen heeft wijlen de Heer N. Pieneman aan de maatschappij *Arti et Amicitiae*, waarvan hij vele jaren voorzitter was, bij uiterste wilsbeschikking het portret van zijnen vader, den heer J. W. Pieneman, door hem zelven geschilderd, benevens eene som van ƒ4000 vrij van successieregten ten behoeve van haar weduwen- en weezenfonds vermaakt.

De Maatschappij van Weldadigheid heeft, als legaat van den Hr. Fodor, ontvangen de som van drie duizend gulden.

Eergisteren nacht is te 's Gravenhage in den ouderdom van ruim 81 jaren overleden de heer mr. A. Broex, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, laatstelijk griffier bij den Hoogen Raad der Nederlanden, uit welke betrekking hem, op zijn verzoek, bij kon. besluit van 14 December 1855, eervol ontslag was verleend.

Z. M. heeft benoemd: tot kommies, mr. L. W. A. B sier; tot adjunkt-kommies, J. C. van Eelde; tot boekhouder, F. W. Klokke.

'S GRAVENHAGE, 24 Jan. Heden morgen ten vijf ure heeft Z. M. de Koning vergezeld van Z. K. H. prins Hendrik, deze rezidentie verlaten, om zich naar Gelderland te begeven. Z. M. is het eerst naar Gorinchem en omstreken vertrokken, van daar zal Z. M. zich naar Herwijnen begeven en het kasteel van den baron van Pallandt van Neerijnen betrekken. Ook de kommissaris des Konings in deze provincie, ridder van der Heim van Duivendijke, is heden morgen uit deze rezidentie naar Gorinchem vertrokken.

HAARLEM, 22 Jan. Gepasseerden Zaturdag avond werd door een heer, die onbekend wilde blijven, op de openbare straat aan een lid van het burgerlijk armbestuur een bankbiljet van ƒ1000 gegeven, opdat de armen, die door geen kerkelijk armbestuur worden bedeeld, ook het voorregt van eene buitengewone uitdeeling zouden kunnen genieten.

GORINCHEM, 22 Jan. Er heerscht hier veel ongerustheid, omdat het ijs tot aan de boompjes buiten de Waterpoort ligt. In de stad maakt men toebereidselen om in tijd van nood de bovenverdiepingen te kunnen bewonen. Aan de Arkelpoort staan de tenten van Millingen van kagchels voorzien; een aardig schouwspel in den winter. Het gemeentebestuur heeft hier een stoommachine geplaatst, om des noods het water uit de stad te malen.

Uit Tiel meldt men dat aan de waterkeeringen met kracht gewerkt wordt en de oostzijde der stad in weerbaren stand is. De kisting aan de Kleibergsche poort, welke zoo veel angst veroorzaakte, is door kleistorting voorzien.

Naar men verneemt moeten er gisteren onder de werklieden, welke met kisten aan den Hardinxveldschen dijk bezig zijn, ernstige ongeregeldheden hebben plaats gehad; men wil zelfs dat de vroeger alhier gestaan hebbende justiciedienaar W., die thans te Hardinxveld als veldwachter ageert, er het leven bij gelaten heeft. Wat hiervan zij, zooveel is zeker, dat er van het alhier in garnizoen liggend 6de regiment infanterie, 12 manschappen gekommandeerd zijn, onder bevel van een onder-officier en 2 korporaals, die heden morgen naar genoemde gemeente vertrokken zijn. (*N. en Adv. v. Gor.*)

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 24 Jan. De Keizer heeft gisteren ten gehoore ontvangen den generaal Willisen, belast met het overbrengen van een eigenhandigen brief van den Koning van Pruissen, waarbij kennis wordt gegeven van het overlijden zijns broeders en zijne komst tot den troon.

MARSEILLE, 23 Jan. Volgens partikuliere berigten uit Konstantinopel, heeft de prezident van den ministerraad van prins Couza aan de afgevaardigden bij de wetgevende vergadering van Moldavie en Wallachije verklaard, dat het wenschelijk is dat zij zich gezamenlijk vereenigen. Deze verklaring is door de afgevaardigden en door het publiek op de tribunes met de levendigste goedkeuring vernomen.

Voorts wordt gemeld dat de onderhandelingen der Porte met eenige vreemde gezanten tot het sluiten van handelstraktaten haar einde naderen, zoodat men de teekening weldra te gemoet ziet. De grondslag waarop ze sluiten, is een gelijkmatig regt van 8 pCt. bij den in- en uitvoer.

LONDEN, 23 Jan. Tijdingen uit Washington, van 15 dezer, melden dat de staten Mississippi, Alabama en Florida uit de Unie getreden zijn. Er is in Virginië eene konventie bijeengeroepen, om verder over de kwestie der afscheiding te beraadslagen.

De oorlogschepen *Brooklyn*, *Harriet Lane* en *Star of the West* zullen trachten in de haven van Charleston binnen te loopen.

De separatisten hebben verscheidene forten in Louisiana genomen.

KOPENHAGEN, 24 Jan. Van wege het ministerie van Marine is bekend gemaakt, dat een aantal scheepsgezagvoerders en stuurlieden bij de Marine zal worden opgenomen, mits zij zich verbinden om gedurende eenigen tijd den dienst bij te wonen aan de defensieschool welke in het begin van Feb. wordt geopend.

PESTH, 23. Jan. Het komitaat van Gran heeft het keizerlijke manifest met een adres beantwoord, waarin de volgende verklaring voorkomt: Hongarije is wantrouwend. Het keizerlijke diploma is in strijd met de Pragmatieke Sanctie, die zoowel den Koning van Hongarije als de natie bindt. De belastingen zijn onwettig, zoolang ze niet goedgekeurd zijn door den landdag. Hongarije verlangt waarborgen voor zijn regt tot het goedkeuren van belastingen. Het wendt zich in den tegenwoordigen exceptionnelen toestand tot de autoriteit der natie. Ten slotte wordt in het adres de Keizer uitgenoodigd, om als Koning van Hongarije in laatstgemeld land te rezideren.

TURIJN, 23 Jan. Als officieel wordt uit Mola di Gaëta van gisteren avond gemeld, dat de vesting dien morgen ten acht ure onverwachts een zeer hevig vuur tegen de belegeraars geopend heeft. De Sardinische batterijen hebben dit spoedig beantwoord, en de vesting genoodzaakt het vuur te staken. Onze vloot heeft zich tegen den middag in eene pozitie geplaatst, om te bombarderen. Het vuur der belegerden duurde bij het afzenden van het berigt voort.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Jan. Een te Marseille ontvangen telegram verklaart waarom de vijandelijkheden tegen Gaëta nog niet hervat zijn. 't Zou namelijk de tegenwoordigheid aldaar zijn der vreemde diplomaten. De Piëmontesche generaals hadden instruktiën te Turijn gevraagd.

— Goed onderrigte personen, zooals zij zich noemen, beweren dat de Piëmontezen in verstandhouding zijn met de hoofdofficieren van het garnizoen in Gaëta. Al wat men van daar bepaald verneemt, zoo als een korrespondentie meldt, zegt het tegendeel. Een officier in dienst van Frans II dezer dagen te Vendome zijnde, verhaalde aan de daar in garnizoen liggende officieren der lanciers, dat iedereen te Gaëta voor den Koning en de Koningin het leven wilde laten. Die officieren der lanciers, hadden bij die gelegenheid op de gezondheid van dien ridderlijken vorst en zijn gemalin gedronken.

— In een brief uit Gaëta wordt gemeld, dat het vertrek van 5000 Bourbonsche soldaten naar de Abruzzen heeft plaats gehad met het doel om de boeren den Sardiniërs het hoofd te doen bieden tot na den val van Gaëta. De Koning moet namelijk voornemens zijn, zich na dat tijdstip met zijne gemalin daarheen te begeven en zich aan het hoofd der reaktionnairen te plaatsen.

— Een korrespondentie van hier bevat eenige bijzonderheden betreffende de belegering van Gaëta en de redenen, welke Koning Frans bewogen hebben om voorloopig, zooals die brief zegt, in die vesting te blijven. Men leest daarin dat den 16den een groote krijgsraad werd gehouden, waarbij tegenwoordig was generaal Ulloa — niet de verdediger van Venetie — die van Parijs was teruggekeerd. Ook de jonge koningin woonde dien krijgsraad bij, waarin werd erkend dat de vesting zich nog lang kon verdedigen; evenwel heerschte in den raad verschil van meening.

De meerderheid was er voor dat het kommandement der vesting aan een generaal werd opgedragen, en de Koning en de Koningin naar de Abruzzen moesten gaan; de Koning van Napels was niet van die meening, hoewel de generaals hun vrees te kennen gaven dat, mogt de blokkade streng gevoerd worden, de Koning geheel zou ingesloten zijn. Desniettemin volhardde Frans II in zijn meening, bewerende dat, verliet hij de vesting, het garnizoen ontmoedigd zou worden.

Overigens, zoo zeide hij, zal ik tot geen besluit overgaan, dan na met mijn soldaten gesproken te hebben. Dit deed Zijne Majesteit, verklarende dat hij niemand wilde dwingen te blijven, en vergunde hen, die bevreesd waren, zich te verwijderen, hun daartoe tot den volgenden dag ten twaalf ure 's middags den tijd gevende. Omstreeks 150 soldaten, 10 onderofficieren en 3 officieren vertrokken, doch met de verklaring, dat zij zich naar de Abruzzen begaven. De overige troepen, die bleven, schijnen alzoo vast besloten zich tot het uiterste te verdedigen.

Diezelfde korrespondentie bevestigt dat de reaktionnaire beweging in de Abruzzen meer en meer ernstig wordt; geheel het korps diplomatiek, behalve een lid en van is van meening dat 's Konings tegenwoordigheid aldaar een onbeschrijfelijke uitwerking zou doen.

Bereids zijn daar vier generaals; twee andere, waarbij, zoo men zegt, generaal Bosco, zullen den Koning derwaarts vergezellen.

Het besluit des Konings kon bij de afzending dier korrespondentie nog niet bekend zijn, doch uit latere berigten blijkt dat hij in de vesting gebleven is.

— Het *Journal des Débats* beweert, in tegenspraak met de *Nationalités* van Turijn, dat de gehouden oorlogzuchtige redevoeringen bij gelegenheid der aanbieding van de diamanten ster aan Garibaldi, waarvan gisteren is melding gemaakt, de opregte meening niet uitdrukken dergenen, die ze gehouden hebben. De korrespondent van *La Presse* uit Turijn zegt deswege: „'t Is stellig dat generaal Turr gelast is geweest aan Garibaldi te doen gevoelen dat een landing op eenig punt der kust van de Adriatische Zee, den overtogt van den Po door de Oostenrijkers zou ten gevolge hebben, tegen welke het Sardinische leger slechts een zwakken weerstand zou kunnen bieden.”

Twee stukken van Garibaldi zijn, ter dezer zake, de vermelding waardig. Het een is eene verklaring van den diktator, waarbij hij weigert toe te treden, tot de uitnoodiging, uitgesproken door de partij van de doodgestemd 229 leden van het Parlement, die voor den afstand van Nizza gestemd hadden; het andere is een brief van hem aan het centraal komitee ter bevrijding van geheel Italië. Daarin herinnert de generaal dat Italië tegen de maand Maart een leger van een millioen man onder de wapens moet brengen; hij bepaalt het tijdstip niet, op 'twelk de vrijwilligers moeten handelen, maar verwittigt dat tot hiertoe door hem geen werving is uitgelokt noch aangeraden. Met andere woorden, Garibaldi schijnt er zich bij te willen bepalen de algemeene geestdrift op te wekken en geheel Italië de noodzakelijkheid te doen gevoelen om gewapender hand de eenheid er van te voltooijen, maar hij betuigt in dien brief volstrekt 't voornemen niet daarvoor het tijdstip te bepalen, en er onverstandig toe over te gaan zonder de hinderpalen in 't oog te houden, die dit werk kunnen vernietigen, noch de omstandigheden, waarop hij zou kunnen rekenen, door voorzigtig en met beleid te handelen.

Anderzijds wordt gemeld dat Garibaldi geheel met het plan in overeenstemming is hem van wege het Piëmonteesche kabinet voorgesteld, om Rome vóór het Venetiaansche bij het eene Italië te voegen.

Men zegt wijders, dat de aanstaande komst van prins Napoleon te Turijn betrekking heeft op de Romeinsche kwestie, en op de toereidselen der aanstaande ontruiming van Rome door de Fransche troepen.

— Men beweert dat spoedig de Romeinsche kwestie in behandeling zal komen. „Men zou den Paus, zoo schrijft een berigtgever, eenige onmogelijk te vervullen voorwaarden opleggen, hem willen dwingen met Piëmont in schikking te treden, en dan zou het Fransche bezettingsleger teruggeroepen worden. Luidens een korrespondentie uit Rome zou hiermede dadelijk na de overgave van Gaëta begonnen worden. Generaal Goyon nam te Rome een bijna vijandige houding aan, die geheel verschilt van zijn vroegere goede gezindheid. Men verhaalt o. a. dat hij zeer welwillend een adres van het revolutionnaire komittee te Rome zou hebben aangenomen, waarin hem verzocht werd elke volksdemonstratie ten gunste van den Paus te beletten, zoo als hij elke manifestatie in tegenovergestelden zin belet. Dit te Rome algemeen verspreid verhaal zou Mgr. de Merode aanleiding tot het bevel hebben gegeven dat pauselijke troepen, niet langer met Fransche soldaten wachtposten mogten bezetten, en de eerste naar de kazerne moesten terugkeeren bij de komst der laatsten.”

„Overigens zegt verder die korrespondent, schijnt de heer Cavour stellig overtuigd dat het lot van Rome en van den Paus nu beslist is. Zoodra die kwestie is opgeruimd zal men tot de Venetiaansche overgaan. In de lente of vroeger of later zal de oorlog uitbreken, en het lezen der halfofficiële Fransche bladen is voldoende om op te merken dat een breuk met Oostenrijk onvermijdelijk is.”

— Een korrespondentie wil dat eenigen tijd geleden een uitstekend staatsman gezegd zou hebben: „Men kan verzekerd zijn dat de Keizer zijn schepen slechts in Oktober naar Gaëta heeft gezonden, wijl hij in de meening verkeerde, dat Frans II niet voornemens zou zijn er gebruik van te maken, maar ten spoedigste naar Spanje of elders vlugten; alzoo gaf hij zich voor Europa den schijn eens behoudmans, en hinderde volstrekt de revolutie niet.”

— Bij gelegenheid van een dinee in de Tuilerieën, zoo schrijft een korrespondentie, waarbij vele diplomaten waren genoodigd, onder anderen graaf Pontiatoff, Russiesch ambassadeur te Parijs, zeide de Keizerin: „In Italië zijn slechts twee eerlijke menschen op dit oogenblik: Pius IX en de Koning van Napels.” De Keizer maakte hierbij de aanmerking, dat die uitspraak tamelijk streng was; maar de Keizerin volhardde in haar meening; het gesprek kreeg vuur en de Keizerin ontboezemde haar verontwaardiging in levendige bewoordingen, waarna zij zich naar haar vertrekken begaf.

— De *Messager du midi* meldt dat Rusland op dit

oogenblik in de Middelandsche Zee een smaldeel heeft, waarvan het stoomfregat *Oleg*, een prachtig vaartuig, ter reede van Toulon ligt en de vergelijking met de beste schepen van andere natiën kan doorstaan.

— In den *Ami de la Religion* leest men een korrespondentie uit Turijn, waarbij wordt gemeld dat men reeds in de citadel van Allessandria vertrekken gereed maakt voor Frans II, daar de Piëmontezen verzekerd zijn hem gevangen te zullen nemen.

— Luidens half officiële bladen zou Mgr. Sacconi als nuntius te Parijs zijne funktiën hernemen. Een korrespondent merkt hierbij op dat dit berigt, bestemd om op de werkelijkheid een goeden indruk te maken, valsch is; aan de nuntiatuur gelooft men er altans volstrekt niet aan.

— Een gerucht wil dat het goevernement een anderen kandidaat in plaats van den Wel-Eerw. heer Maret voor het bisdom van Vannes wil voorstellen, daar het hof te Rome diens benoeming uithoofde van kanonieke redenen en, wegens een ligchamelijke gebrek een groote doofheid, niet wil bekrachtigen. De heer Maret zou nu tot Kannunnik van Saint-Denis worden benoemd.

Voor de bekleeding van den Bisschoppelijken zetel van Perigeux wordt genoemd: de Wel Eerw. Lecourtre, aartspriester en pastoor van Onze-Lieve-Vrouw te Parijs; ook is gesproken van den rektor der akademie van Poitiers, den Wel Eerw. Just, die is opgetreden als den openlijken bestrijder van zijn bisschop, Mgr. Pie: De keuze van dezen laatste zou, zegt de berigtgever, eene algemeene afkeuring verwekken.

— Men verneemt dat de inzamelingen voor den St Pieterspenning alom verre de verwachting overtreft. De pastoor van St Sulpice heeft bij de twintig duizend franken in zijn parochie verkregen, die zeer groot maar arm is. De overige pastoors van Parijs zijn alle zeer voldaan.

— Jl. Donderdag is pater Lacordaire als lid der Akademie ontvangen. Z. Eerw. heeft zijn redevoering gelezen voor een akademische kommissie, waarbij de heeren Villemain, Ponsard en Depuis. Men zegt dat een lid der akademie, de heer Viennet, de zittingen niet wil bijwonen, ten einde niet gedwongen te zijn een monnikspij in die vergadering te zien, waar, onder het eerste keizerrijk, God nooit anders dan het Opperwezen werd genoemd.

— Aanst. Vrijdag zal de heer Berryer de zaak van de Amerikaansche familie Bonaparte-Patterson tegen prins Napoleon bepleiten.

— De plotselinge dood van don Ferdinand en van den graaf de Montemolin bevrijden, zegt een politiek overzigt, de koningin Isabella van pretendenten. Het volgende plan zou men uitgevoerd willen zien. Don Juan, de demokraat, zou van zijn regten of aanspraken ten gunste van zijn zoon afstand doen, en het huwelijk van diens zoon met de dochter van Isabella de twee takken vereenigen en het land bevredigen. Dit was, zoo als bekend is, de vurigste wensch van den beroemden Balmès."

— De Wel-Eerw. heer Lavigerie, direkteur voor het werk der scholen in het Oosten, is uit Syrië teruggekomen en heeft met eigen oogen de dingen in den Libanon aanschouwd; hij is verontwaardigd over de schandelijke Engelsche politiek aldaar, en men zegt dat hij een geschrift onderhanden heeft, waarin de kabalen en slinksche handelingen der Engelsche agenten in die gewesten worden gebrandmerkt.

De Christenen in Syrië zouden met grooten angst het vertrek der Fransche troepen te gemoet zien, daar dit, volgens hun overtuiging, een nieuw bloedbad na zich zal slepen, en willen liever naar Algerië gaan om er in vrede het land te bebouwen, dan weder van de genade der Turken te moeten afhangen.

ENGELAND.

LONDEN, 21 Jan. De afscheiding van Zuid-Karolina en die van andere Staten zou, volgens de meening van sommigen hier, Engeland in groote verlegenheid brengen, een verlegenheid, die niet minder is dan waarin men zich te Washington bevindt, „want, zoo schrijft een blad, Engeland verfoeit de slavernij, hoewel 't uit de slavenstaten de grondstoffen zijner fabriekaten, in de eerste plaats, de katoen, trekt, welke aan vijf of zes millioen zijner burgers den kost geven. Zoolang nu de Unie ongescheiden bestond, had het den schijn alsof men geen handel met de slavenstaten, maar met de republiek der Vereenigde Staten dreef.

„Nu zullen de zaken eene verandering ondergaan, immers zoodra de federatie van het Zuiden tot stand is gebragt, zal zij Engeland verzoeken haar te erkennen." Verder leest men:

„Nu ontstaat de vraag of Engeland dit doen kan. De katoen zal haar stem doen hooren en met kracht. Vijf millioen Engelschen leven van de fabrikatie dier grondstof; van de 48000 balen katoen komen er 41000 uit de slavenstaten der Unie. Welk een ramp zou 't nu niet voor Engeland zijn, bij de groote ellende die er bereids heerscht, indien vier millioen menschen meer zonder hulpmiddelen geraakten. De *Saturday Review* zegt te dien aanzien: „Nooit zou grootere ellende, zelfs niet de Iersche hongersnood een natie getroffen hebben; geene zou kunnen vergeleken worden met die; welke de vernietiging of de schorsing zulk eener reusachtige industrie zou veroorzaken. De Zuid-Amerikanen rekenen er dan ook op dat Engeland zal buigen, ten einde van de katoen niet beroofd te worden. Geen vooroordeel, geen gevoel kan zich tegen zulk een nooddwang verzetten. Zelfs is 't niet mogelijk te begrijpen dat een *meeting* er aan denkt om tegen de erkenning der nieuwe federatie te protesteren, als men overweegt dat zoodanige weigering tot onmiddellijk gevolg de vernietiging van een ontzaggelijk kapitaal zou hebben en den arbeid van vijf millioen menschen doen staken."

— Uit Ierland wordt gemeldt dat de aanvoerders der ontevredenen in sommige graafschappen groote en schrikwekkende vertakkingen bezitten, en dat de Regering mededeelingen van bloedige plannen heeft ontvangen, welke later publiek gemaakt zullen worden, maar voorshands geheim moeten blijven.

— Ingevolge de beslissing van Queens Bech, in de zaak van den op Canadasch gebied geweken slaaf Anderson waarvan vroeger is berigt, is een agent onzer regering eergisteren van Liverpool naar Canada vertrokken, om den man herwaarts te brengen, tenzij hij bereids door de regtbank van Canada in vrijheid ware gesteld vóór dat de bedoelde agent daar aankomt.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 Jan. Men verneemt dat de Keizerin Madeira zal verlaten en in de helft der maand Mei in de hoofdstad terug zal wezen.

— Men leest in een korrespondentie van hier: „Sommige lieden kunnen zich niet begrijpen hoe de minister von Schmerling in dezen tijd een maand voorbij kan laten gaan, zonder iets van de nieuwe staatsregeling te doen hooren; dit is echter zeer natuurlijk. In Neder-Oostenrijk worden de vertegenwoordigers eerst op den 20n Februarij gekozen, en voor Hongarije kan, volgens de wet, de verkiezing voor den landdag eerst in het begin van April plaats hebben; het zou dus eene dwaasheid zijn in zulk eene zaak met overijling te handelen. De statistieke bijzonderheden, welke bij de nieuwe staatsregeling tot leidraad moeten strekken, zijn niet eensklaps te voorschijn te roepen, en het is veel beter het plan voor het geheele keizerrijk te bewerken, dan de statuten der verschillende kroonlanden stuksgewijze te behandelen en openbaar te maken, omdat in het eerste geval meer eenheid verkregen wordt. De heer von Schmerling, die voorzeker in overeenstemming met het geheele ministerie handelt, en naar men uit goede bron verzekert, reeds een groot gedeelte van zijn arbeid gereed heeft, is te veel doordrongen van het hooge gewigt zijner taak, om zich door ontijdige uitingen van eenige ongeduldigen en onvergenoegden tot eene onverantwoordelijke overhaasting te laten voeren. Zoo de berigten waarheid spreken, zal het plan der staatsregeling voor de westelijke kroonlanden tegen het einde dezer maand gereed zijn, en alsdan als een afgewerkt geheel door de *Wiener Zeitung* worden medegedeeld."

— Zooals bekend is heeft de Piëmontesche generaal Cialdini, na den veldslag van Castelfidardo, een proklamatie aan zijn leger uitgevaardigd, waarin hij zeide dat hij de Lamoricière op de vlugt had gejaagd. De maarschalk Pélissier heeft, naar luid van een berigt in de *Augsburger Zeitung*, daarop een brief aan Cialdini, welken hij in den Krimoorlog heeft leeren kennen, geschreven. Deze brief is volgens genoemde *Augsb. Zeit.* in de volgende bewoordingen vervat.

„Pélissier aan Cialdini.

„Mijnheer! Gij zegt in uw laatste proklamatie dat gij een Fransch generaal op de vlugt hebt gejaagd. Daar ik u persoonlijk heb leeren kennen, weet ik dat gij hiertoe niet in staat zijt. Doch uw leugentaal is zóóveel te belagchelijker daar zij een generaal treft, die de moed zelf is. Ik wil daar niet verder over uitweiden, maar als ik u ooit weder mogt ontmoeten, zoo als in de Krim, behoud ik mij voor u een schop te geven."

BERLIJN, 21 Jan. Een Duitsch blad zegt dat Pruissen bepaald beloofd heeft, in geval Frankrijk aan een aanval tegen Venetië mogt deelnemen, bij de bondsvergadering eene oorlogsverklaring uit te lokken.

De voornaamste Engelsche bladen, zegt dat blad, zien in de troonrede van Willem I een oorlogzuchtige strekking en zeggen dat er een koalitie aan den Rijn in werking is, en dat de kwestie betreffende Denemarken en Sleeswijk-Holstein slechts een voorwendsel is om aan de buitengewone krijgstoerustingen in Pruissen een glimp te geven en ze te voltooijen.

— Men meldt uit Kassel dat de Keurvorstelijke koncertmeester dezer dagen in de Koningstraat door een aldaar staande schildwacht werd geboden zijn brandende sigaar weg te werpen. Daar de koncertmeester weigerde, werd hij in het schilderhuis gebragt en moest in de koude daar blijven staan tot de aflossing van den schildwacht, anderhalf uur later, en wel, naar het voorschrift, met het gelaat naar de binnenzijde van het schilderhuis gekeerd. Een oploop van nieuwsgierigen gaf aanleiding dat men den arrestant op hoog bevel met een militair geleide naar de hoofdwacht bragt, vanwaar de arme man eerst later naar de policie werd gevoerd. De schildwacht had volgens de wet gehandeld, maar daar men de overtreders sedert lang niet meer bestrafte, verwekt dit voorval nog al sensatie in sommige kringen. Men zegt ook dat ook de Fransche gezant voor korten tijd tegen zijn zin kennis heeft moeten maken met een keurvorstelijk schilderhuis.

— De Poolsche afgevaardigden op den Pruissischen landdag van Pruissiesch-Polen zullen, naar beweerd wordt, dezelfde regten eischen, welke Pruissen voor de inwoners der hertogdommen Sleeswijk en Holstein vraagt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 Januarij.

OVERLEDEN (18 Jan.): M. L. C. Chaton, wed. A. B. Spöhler, 78 j. - J. ten Broeke, 78 j. — (19 Jan.): S. Vethman, 28 jaren.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			23 JAN.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie.	5	pCt.			
Nederl. Bank	4	„			
Nederl., Werkel. Schuld	2½	„	63	63 3/16	63
Dito Dito	3	„	75 13/16	75⅞	75⅞
Dito Dito	4	„	98 1/16	98⅛	98⅛
Oost-Indische Leening	4	„			
Amortisatie-Syndikaat	3½	„	91½		
Handelmaats. op rescontre.		„			
Dito à kontant	4½	„			
Dito Leening 1858	4	„			
Aand. Holl. Spoorweg.					
Leening idem	4½	„	100		
Rijn idem	4½	„			
Dito 2de Leening	4½	„			
België, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½	„			
Dito bij *Rothschild*	2½	„	51⅞		
Frankrijk, Certifikaten	3	„			
Spanje, Obligatiën	1¾	„	40 11/16	40¾	40¾
Dito	3	„	48¼	48⅜	48¼
Dito Binnenlandsch	3	„	47½	47¾	47¾
Amortisable-Schuld.			17⅛	17¼	17 3/16
Bewijzen Coupons.					
Portugal, Obligatiën	3	„	45⅛	45 3/16	45 3/16
Dito 1856/1859	3	„	44 1/16	44⅛	44⅛
Dito Uitgestelde.					
Rusland, Obl. bij *Hope* & C°.	5	„	101⅞		
Dito dito 1828/29	5	„			
Certif. dito 1831/33	5	„	82⅜		
Dito dito 1840	4	„	74		
Dito Orig. 2e, 3e en 4e Leen.	4	„	74		
Dito dito 5e	4	„			
Dito 5de Serie	5	„	82⅞		
Dito 1855, 6de Serie	5	„	94½	94⅝	94⅝
Dito Adm. te Hamburg	5	„			
Dito te Londen	5	„			
Dito dito	4½	„			
Dito dito	3	„	59 11/16	59⅝	59 11/16
Inschrijv. in Assign.	6	„	56¼		
Certifikaten van dito	6	„	56⅛	56¼	
Spoorweg-Aktiën	5	„	194¾	195¾	194¾
Hypotheek	4½	„			
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500		ƒ	161⅛		
Obligatiën	4	pCt.			
Pruissen, Obligatiën	4½	„			
Dito 1859	5	„			
Aandeelen 1854	3½	„			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll & C°*.	5	„			
Dito dito	4	„			
Dito Metalliek	5	„	39½	39¾	39⅝
Dito dito	2½	„	21¾	21⅞	21⅞
Dito Rente Amst.	5	„	61⅝	61⅞	61⅞
Dito Nationale 1854	5	„	46¼	46⅝	46 7/16
Weener Bank-Aktiën		ƒ	564	566	565
Dito Aand. fl 250, 1839		„	206½	207	
Dito dito „ 250, 1854	4	pCt.	167	168	
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3	„			
Beijeren, Spoorw. Aandeelen.					
Napels, Cert. bij *Ldm. & B.*	5	„			
Dito bij *Rothschild*	5	„			
Denemarken, Oblig. te Londen	5	„			
Dito	3	„			
Braz. Geldl. 1824 van £ 100	5	„			
Dito 1839 „ £ 100	5	„			
Dito 1843 „ £ 100	5	„	97		
Dito 1852	4½	„			
Dito 1858	4½	„			
Sardinië	5	„			
Peru, Geldleening 1854	4½	„			
Dito Fransche.	4½	„			
Ecuador, Oblig. 1855	1	„	10 15/16		
Venezuela, Obligatien	3	„	19¼	19⅜	19¼
Dito	1½	„	10⅝	10 3/16	10⅛
Grenada, Obligatien	4		13⅝		
Dito Uitgestelde			5 7/16	5⅝	5 3/16
Mexiko, Obligatien	3	„	21 5/16	21⅜	
Nrd-Amer. Ph. *Hope* & C°. Lr. A.		ƒ	103		
Dito dito „ B.		„	103		
Dito bij *Rothschild*	6	pCt.			
Illinois Spoorweg-Aandeelen.					
Dito Oblig. Constr. Bons.	7	„	84		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8	„	88	89	88½
Louisiana	5	„	100⅛		
Griekenland, Obl. geldl. 1825	5	„			

Loten: 1860 225, Braz. 1860 ... 89¼, Landwaarde ...

Binnenlandsche fondsen flaauw. Van Buitenlandsche waren Oostenrijksche en Spaansche bij levendigen handel williger. Overigens was de markt prijshoudend.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 24 Januarij tot 3 ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 62⅞; Aand. Handel-Maatsch. ——, Spanje, Binnenl. 3 pc. ——, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 102, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. ——, Oostenrijk, Met. 5 pc. 39, dito 2½ pc. 21$^{7}/_{16}$, dito Rente Amst. 5 pc. 61⅝, dito Nationale 1854 5 pc. 45⅞.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55⅝	2/m. Livorno	f 45⅜
Zigt "	" 56¼	" Napels	" 77½
2/m. Bordeaux	" 55⅛	3/m. Petersburg	" 168
½/m. "	" 55⅝	6/w. Weenen	" 75
3/m. Madrid	" 238	" Augsburg	" 99½
" Cadix	" 239	" Frankfort	" 100
" Sevilie	" 235	2/m. Hamburg	" 35⅛
" Bilbao	" 236	Zigt "	" 35$^{7}/_{16}$
" Lissabon	" 41½	2/m. Londen	" 11.67½
" Porto	" 41	Zigt "	" 11.80
3/m. Genua	[illegible]	Rotterdam	[illegible]

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 23 Jan. België 2½ pc. 55⅝ g; 4½ pc. 97⅞ p. Metal. 4½; Nation. 48¾ g; Spanje 1¾ pc. 40 g; 3 pc. 48⅛.

PARIJS, 23 Jan. 3 pc. Rente 67.45; 4½ pc. id. 97.—, Fr.-Oost. Spoorw. 472.—; Credit mobilier 653.—; 3 pc. Spanje —; 1¾ pc. id. 40¾; Russ. Spoorweg —; Romeinsche Leening —.

LONDEN, 23 Jan. Cons. 91½; 3 pc. Mexiko 21¾; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. doll. bonds —. 3¾ pc. Grenada 14½; id. uitgestelde —; 3 pc. Venezuela —; 1 pc id. —; 3 pc. Port. 45; 3 pc. Spanje 47¾; 1¼ pc. id. 40½; Cert. Coup. —; Amortisable —; 4½ pc. Russen 92¾; 5 pc id. 104½; 2½ pc. Holland 68⅞; 4 pc. id. 100½; Illinois Shares —; id. C. B. 7 pc. Oblig. —; 5 pc. Sardinie —; Ecuador —, Landwarrant —.

WEENEN, 23 Jan. 5 pc. Metaliek 63.—; Dito Nationale 74.80; Bank-Aktien 725; Noord-Baan-akt. 208; Credit Anstalt 158, Oost.-Fr. Spoorweg 285; Nieuwe Lombard. 187.

BERLIJN, 23 Jan. 5 pc. Metaliek 41¾. Dito Nationale 49⅛. Stiegl. 5de serie 87½; Dito 6de id. 99½; 5 pc. Eng. Russen 101¾. 3 pc. Nieuwe dito 59½; 4½ pc. Pruissen 100½.

HAMBURG, 23 Jan 3 pc. Rusland 57, 3 pc. Spanje 45, 1¾ pc. id. 38⅞, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 78¾.

FRANKFORT, 23 Jan. 5 pc. Metaliek 39½. Nation. 47⅝, 3 pc. Spanje 47, 1¾ pc. id. 39¾.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 23 Jan.

Raapolie op 6/w. f 43; Vliegend f 41¾; in de stad f 44; in Mei ek. f 41¼; Sept. en Okt. f 42¼, 2 à 1¾; Nov. en Dec. f 42¾ a ½. *Lijnolie* op 6/w. f 32½; Vliegend f 31¼; in Maart, April en Mei ek. f 31⅜; Sept., Okt., Nov. en Dec. f 32½. *Hennepolie* op 6/w. f 38¼; Vliegend f 37.

SCHIEDAM, 23 Jan. Moutwijn f 13,25; Jenever f 18,75; Amst. Proef f 20.— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0.70 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 23 Jan. Maarschalk, Yssel, Batavia.

Ontvangen voor de Noodlijdenden door den Watersnood: Door tusschenkomst van den Boekhandelaar N. J. Verhoeff te Rotterdam, van S. P. f 5.— Van M. een Kindergift f 3.—

Advertentiën.

(3668) Bevallen van eene DOCHTER, J. C. J. TEN SANDE, geliefde Echtgenoot van

J. J. BLANCKE.

AMSTERDAM, 23 Januarij 1861.

(3656) Voorspoedig bevallen van een welgeschapen *ZOON*, M. T. WöSTEN—SPAAN.

ALMELO, 20 Januarij 1861.

Algemeene kennisgeving.

Heden overleed ons oudste Dochtertje, ELISABETH PAULINA JOHANNA ALEIDA, in den ouderdom van bijna acht jaren.

J. W. P. DIERT VAN MELISSANT.
H. F. C. DIERT VAN MELISSANT,
geboren VAN SONSBEECK.

'S GRAVENHAGE, 21 Januarij 1861. (3655)

(3667) Den 20sten Januarij 1861 overleed te Antwerpen, voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, in den ouderdom van bijna 70 jaren, de Wel-Edele Heer JEAN DANIEL PEYROT, diep betreurd door zijne kinderen, behuwd- en kleinkinderen en vele vrienden.

(3660) Heden overleed, onze welbeminde Vader, RINSE CHRISTIAAN VOS, Oud Lid van den Raad dezer stad, in den ouderdom van ruim 70 jaren, na tijdig voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der Kerk.

HAARLEM, 21 Januarij 1861. P. A. VOS. Uit aller naam.

Is er eeuwen lang naar de geneesmiddelen tegen sommige ziekten menigmaal te vergeefs gezocht, inzonderheid is dit het geval met het Rhumatiek geweest. Duizende middelen zijn daaraan zonder vrucht beproefd, alles stuitte af op de barre klippen van het Rhumatisme, men vleide zich door den tijd verligting van pijn te bekomen, men zag naar den windvaan of deze zich buiten het noorden wilde plaatsen, men ging over de grenzen om in een ander land verligting van pijn te bekomen, maar helaas! op onzen Vaderlandschen moerassigen bodem terug gekeerd, doet zich dezelfde kwaal dikwerf, zelfs strenger gevoelen. En toch is eindelijk in de

Abshaubbin's Anti-Rhumatische Watten,

het reddingsmiddel voor lijders aan Rhumatiek gevonden. Een ieder kan het middel beproeven met ligte of ernstige pijnen, welke door koude zijn ontstaan, en men zal al dadelijk ondervinden dat de Abshaubbin's niet twijfelachtig in hare uitwerkselen zijn. Elk pakje kost slechts 25 Cts., waarmede men zich kan overtuigen, en levens ontdoen van eene of andere lastige pijn.

Verkrijgbaar aan het Hoofd-Depôt bij

A. BREETVELT Az. te Delft,

die deze Watten o. a. verkrijgbaar heeft gesteld bij

H. J. Renken, Amsterdam, hoek Vijgendam en Warmoesstr.
Albt. Oosterbaan, idem, Leydschestraat, in de Vlijt.
A. J. ten Veldhuijs, idem Rapenburg.
C. W. Eijfert, idem, Vijzelstraat bij de Singel.
Mej. C. J. Blank, idem, Kalverstraat, bij den Heiligen Weg.
J. C. Schwenge en de Greef, Reestr. bij de Keizersgracht, in de Nieuwe Fakkel.
H. J. Tennissen, Gierstraat, Haarlem.
S. M. en J. Weeferingh, idem Anegang.
M. Vriend, Zaandam.
A. Schravendijk, Hilversum.
Wed. B. Meijknecht, Enkhuizen.
W. en B. Wiebels, Purmerend.
Gez. Lippitz, Hoorn.
Mej. Wed. E. M. Engel, Medemblik.
H. D. Schlüter, Nieuwe Diep.
D. Boots, Alkmaar.
H. Deters, Assendelft.
Gebr. Meijding, Krommenie.
Gebr. Frese, Venhuizen.
Gebr. Reckers, Weesp.
A. Appelman, Westwoud.
B. H. Zurlohe, Beverwijk.
J. B. Zurlohe, Uitgeest.
S. Keet, Schagen.
G. A. Kohne, Edam.
G. W. Böttger, Zuid-Scharwoude.
J. B. Upmann, Barsingerhorn.
Wed. R. Jongerling, Eijerland, Texel.
B. D. van Weede, de Rijp.
W. C. Velthuijsen, Laren.
Wed. J. A. van der Wijk, Assen.
E. Lakke, Meppel.
B. van Wieren, Noord-Barge.
J. v. d. Wolde, Hoogeveen.
B. J. van Coeverden, Koeverden.
J. Markus Jr., Leeuwarden.
Casper Fisscher en Zn., Heereveen.
C. Stockman, Bolsward.
E. B. Winkeler, Harlingen.
G. Veerkamp, Sneek.
J. G. Preller, Doccum.
J. L. Tombroek, Franeker.
J. Kalverboer, Workum.
Jan H. Bos, Akkrum.
C. A. Faber, Wolvega.
E. Bing Jr., Blokzijl.
S. Tuuk, Loppersum.
W. Groeneveld, Winschoten.
J. T. Feldbrugge, Oude Pekel-A.
B. Vroom en C°., Veendam.
Feldbrugge en C°., Groningen.
J. G. Swart, Wildervank.
H. J. van Alken, Niewolda.
A. J. Spinhof, Appingadam.
Mej. A. Peperboom, Delfzijl.
Mej. de Wed. B. Rading, Hoogezand.
J. B. Wekenborg, Sappemeer.
S. Bakker, Stads Kanaal.
W. B. Thedinga, Noordbroek.

(3661)

(3649) Een **Geneesheer** op een Dorp in de nabijheid van 's Hage en Delft, verlangt tegen April of Mei a. s.: een ***Apothekers-Bediende***, van de R. C. Godsdienst en van goede getuigschriften voorzien. Adres met *franco* brieven, onder letters M. N. O. aan den Boekhandelaar A. M. VAN DIJK te Delft.

(3657) Het Gemeentebestuur van Helmond vraagt, om, zoo spoedig mogelijk, in dienst te treden: twee **Hulp-Onderwijzers**, waarvan een, of beiden vereenigd, geregtigd zijn, tot het geven van Onderwijs in de beginselen der Fransche, Hoogduitsche en Engelsche talen, het Teekenen en de Wiskunst. Het Salaris zal zijn van f 400—500 en van f 200—300, benevens 10% van de opbrengst der schoolgelden voor die vakken, waarin zij uitgebreid lager onderwijs geven. Men adressere zich met de noodige bewijsstukken, aan den Burgemeester der bovengenoemde gemeente.

V. D. DUNGEN.

(3666) Een **R. C. Hulp-Onderwijzer**, van goede attesten voorzien, en op eene talrijke Dorpschool werkzaam, zag zich gaarne met pmo Maart a. s. of eerder verplaatst. Adres *franco* brieven, onder lett. H. bij de Boekhandelaren J. J. ARKESTEYN EN ZOON te 's Bosch.

(3669) Een fatsoenlijk burger **Weduwe**, R. C. Godsdienst, tusschen de 40 en 50 jaren oud, zag zich gaarne tot **adsistentie eener Huishouding** geplaatst, liefst op eene Pastorie, of wel, bij eenen Weduwnaar met een klein huisgezin. Men vervoege zich met *franco* brieven onder de letters A. B. bij den Boekhandelaar J. HERMANS te *Breda*. (3669)

Hulponderwijzer.

Het Gemeentebestuur van Loonopzand vraagt een **Hulponderwijzer** voor de Openbare School aan de Kerkstraat aldaar, tegen eene jaarwedde van f 225, en een **tweede Hulponderwijzer** voor de Openbare School te Kaatsheuvel, op het genot eener jaarjaarwedde van f 200. Adres met *franco* brieven aan den Burgemeester dier Gemeente. (3671)

ONDERWIJS.

Bij den Boekhandelaar J. HERMANS, te Breda, is van de pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

H. SLUYTERS, Verzameling van Rekenkundige opgaven. 1e 200tal. 6e druk. Prijs f -,20.
" id. id. id. 2e 200tal. 5e druk. Prijs f -,25.

Met succes wordt mede gedebiteerd:

H. SLUYTERS, id. id. id. 3e 200tal. 3e druk. Prijs f -,25.
" id. id. id. 4e 200tal. 2e druk. Prijs f -,30.
" Verzameling van Meetkundige voorstellen. Prijs 30 Ct.

J. C. BEIJER, Leer- en Schoolboek der Aardrijkskunde voor de Nederlandsche Jeugd. 2e veel verbeterde en vermeerderde druk. 1860. Prijs 70 Ct.

H. LAURUSSE, Cronologisch overzigt der Algemeene Geschiedenis, voor gevorderde Leerlingen en aankomende Onderwijzers. Prijs 50 Ct.

J. B. BROGTROP, Gids voor eerstbeginnenden in de Fransche Taal. Prijs 30 Ct.

BUQCELLOS, Peitit Manuel de Politesse, ou nouveau traité de la civilité à l'usage des enfants. Prijs 20 Ct.

A. J. VAN DER AA, Zamenspraken in de Nederduitsche en Fransche Talen, vergezeld van de woordelijke overzetting van elken zin, enz. Vierde verbeterde druk. Prijs 25 Ct.

Enkele Exemplaren zijn nog voorhanden van:

F. A. GEVAERT, Leerboek van den *Gregoriaanschen Zang*, voornamelijk toegepast op de *Orgelbegeleiding*, door talrijke voorbeelden opgehelderd. f 2.50.

ALB. KENNIG, Leerboek der *Harmonie* en *Begeleiding*, behelzende al wat noodig is, om in korten tijd en zonder hulp eens meesters, eene grondige kennis der *Harmonie* en *Cijferbas* te verwerven. f 2.—

Ter perse om einde dezer maand te verschijnen:

NIEUWE LEERWIJZE VAN DOORZIGTKUNDE.

Handleiding tot een hoogeren trap van kennis dier wetenschap, zoo in Theorie als in Praktijk; ten gebruike van Kunstschilders en Kunstliefhebbers, met Platen, door P. VAN SCHENDEL.

De Inteekening van dit, voor Kunstschilders en Liefhebbers zoo hoogst belangrijk werk, blijft opengesteld tot bij de uitgave, bij alle solide Boekhandelaars des Rijks, alwaar het Prospectus te bekomen is. De prijs bij Inteekening is f 2,50; na de uitgave wordt die echter aanmerkelijk verhoogd. Laatste termijn van Inteekening 31 Januarij a. s. (3670)

Bij den Boekhandel, C. L. VAN LANGENHUYSEN is verkrijgbaar:

SERMONS

DE

SAINT VINCENT DE PAUL,

de ses coopérateurs et successeurs immédiats pour les missions des Campagnes, publiés pour la première fois avec l'autorisation de Mgr. l'evêque de Saint-Dié, par les soins de M. l'abbé JEANMAIRE, Professeur au Séminaire de Châtel (Vosges) 2 forts vol. in 8° f 5.00

ÇA ET LA,

par

LOUIS VEUILLOT,

Troisième edition, 2 vol. . . . . f 4.00

Weder voorhanden:

Le Rapport du Général de Lamoricière sur l'invasion piémontaise dans les états Romains. Prijs . . . f 0.30

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever